

Sygn. akt VIII C 659/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 15 października 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 października 2018 roku w Ł.

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K.

przeciwko T. K.

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powoda (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. na rzecz pozwanego T. K. kwotę 90 zł. (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 659/18

UZASADNIENIE

(...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, w pozwie wniesionym w dniu 8 lutego 2018 r. skierowanym przeciwko T. K. wniósł o zasądzenie kwoty 27,96 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz obciążenie pozwanego kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że w dniu 20 czerwca 2017 r. zawarła z (...) S.A. w W. umowę cesji wierzytelności, z tytułu świadczonych na rzecz pozwanego usług telekomunikacyjnych. T. K. zawarł z pierwotnym wierzycielem umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych dla konta abonenckiego nr (...)_1, na podstawie której zobowiązał się do regulowania stałych opłat abonamentowych. Pomimo zawarcia umowy oraz korzystania z usług zaprzestał wywiązywać się ze swojego zobowiązania. Na dochodzoną pozwem kwotę składają się 23,36 zł tytułem abonamentu objętego dokumentem nr (...) oraz 4,60 zł tytułem odsetek.

(pozew k. 3- 5)

Nakazem zapłaty z dnia 15 lutego 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi nakazał pozwanemu, aby w terminie dwóch tygodni zapłacił na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę wraz z kosztami postępowania.

(nakaz zapłaty k. 17)

Pozwany zaskarżył powyższy nakaz w całości, zgłaszając zarzuty spełnienia świadczenia oraz nieudowodnienia roszczenia. W uzasadnieniu T. K. wskazał, że nie jest prawdą, aby zaprzestał regulować swoje zobowiązania, a umowa z dnia 8 października 2013 r. wygasła wraz z upływem terminu, na który została zawarta.

(sprzeciw k. 20- 25)

W piśmie procesowym z dnia 22 marca 2018 r., wniesionym na urzędowym formularzu sprzeciwu od nakazu zapłaty, pozwany reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, podtrzymał dotychczasowe stanowisko

w sprawie, podnosząc zarzuty nieudowodnienia roszczenia zarówno co do zasady, jak i wysokości, braku legitymacji czynnej i biernej oraz przedawnienia roszczenia. W uzasadnieniu strona pozwana wskazała, że powód przedstawił jedynie dokumenty prywatne, które są wyłącznie dowodem na zawarcie umowy przelewu wierzytelności, natomiast nie dowodzą istnienia i wysokości wierzytelności oraz jej nabycia przez powoda w drodze umowy cesji. Ponadto pozwany wskazał, że do roszczenia objętego pozwem znajdzie zastosowanie trzyletni termin przedawnienia, jednak zwrócił uwagę na to, że powód nie wskazał daty wymagalności.

(pismo procesowe pełn. pozwanego k. 28- 29)

Do zamknięcia rozprawy stanowisko stron nie uległo zmianie.

(protokół rozprawy k. 65)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 października 2013 r. T. K. zawarł z (...) S.A. w W. umowę o świadczenie usług.

(umowa o świadczenie usług k. 12 v.)

W dniu 20 czerwca 2017 r. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. zawarł z (...) S.A. w W. umowę sprzedaży wierzytelności. Integralną część umowy stanowił Załącznik nr 3 (...).

(umowa sprzedaży wierzytelności k. 9- 10)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił jako bezsporny oraz na podstawie powołanych powyżej dowodów z dokumentów, znajdujących się w aktach sprawy, które nie budziły wątpliwości, co do prawidłowości i rzetelności ich sporządzenia, nie były także kwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

W przedmiotowej sprawie (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą K. nie wykazał swojej legitymacji czynnej do występowania w przedmiotowym procesie. Powód nie udowodnił, że przysługuje mu wierzytelność w stosunku do T. K. wynikająca z zawartej przez pozwanego z (...) S.A. w W. umowy o świadczenie usług w wysokości dochodzonej przedmiotowym powództwem. Powód nie wykazał bowiem, że skutecznie nabył wierzytelność względem pozwanego. Do pozwu strona powodowa załączyła zawartą w dniu 20 czerwca 2017 r. z pierwotnym wierzycielem umowę sprzedaży wierzytelności. Zgodnie z pkt. 5.1 umowy cesji strony zgodnie ustaliły, że (...) sprzedał, a powód nabył wierzytelności wskazane w Liście Wierzytelności, odzwierciedlającej stan wierzytelności na dzień 12 czerwca 2017 r. Z kolei w pkt. 5.7 powyższej umowy strony postanowiły, że Lista Wierzytelności zostanie przekazana powodowi w formie zaszyfrowanych danych na płycie CD oraz w formie papierowej dostarczonej w terminie 40 dni od daty zawarcia umowy. Tymczasem strona powodowa załączyła od pozwu wydruk z załącznika nr 1- wykaz niezapłaconych faktur (...) (k. 6) i wyciąg z listy dłużników sporządzony w dniu 16 stycznia 2018 r. (k. 7). Zatem nie sposób przyjąć, aby oba wydruki dotyczyły Listy Wierzytelności, o której mowa była w umowie sprzedaży wierzytelności z dnia 20 czerwca 2017 r. Ponadto strona powodowa przedstawiła dokument znajdujący się na karcie 6 v. akt sprawy, zatytułowany „Informacja o zmianie wierzyciela”, podpisany przez Dyrektora Windykacji. Jednak tego rodzaju dokument nie może stanowić i nie stanowi dowodu na istnienie zobowiązania pozwanego (tak co do zasady jak i co do wysokości). Jest to tzw. dokument prywatny, którego formalna moc dowodowa, jak stanowi art. 245 k.p.c., ogranicza się do domniemania, że osoba pod nim podpisana złożyła oświadczenie nim objęte. Tylko w takim zakresie dokument ten nie budzi wątpliwości Sądu. Materialna moc dowodowa analizowanego dokumentu bez poparcia odpowiednimi dokumentami źródłowymi, jest nikła. Jednocześnie przypomnienia wymaga, że treść oświadczenia zawartego w dokumencie prywatnym nie jest objęta domniemaniem zgodności z prawdą zawartych w nim twierdzeń. Zatem dokument prywatny nie jest dowodem rzeczywistego stanu rzeczy (por. wyrok SN z dnia 25

września 1985 r., IV PR 200/85, OSNC 1986, nr 5, poz. 84). Wobec tego należy przyjąć, że powód nie udowodnił, aby nabył przysługującą wobec pozwanego wierzytelność dochodzoną przedmiotowym pozwem.

Poza tym należy zgodzić się z twierdzeniami pełnomocnika pozwanego, że powód nie udowodnił, iż przysługuje mu wobec pozwanego dochodzone roszczenie, zarówno co do zasady jak i wysokości. Strona powodowa nie przedstawiła faktury potwierdzającej istnienie zobowiązania pozwanego wobec pierwotnego wierzyciela. Zgodnie z twierdzeniami pozwu należność główna stanowiła kwotę niezapłaconego abonamentu objętego dokumentem nr (...) wymagalnego od dnia 1 maja 2015 r. Tymczasem powód przedstawił dokument księgowy wystawiony w dniu 3 kwietnia 2015 r. zobowiązujący pozwanego do zapłaty kwoty 106,22 zł w terminie do 18 kwietnia 2015 r. Zatem z pewnością należność dochodzona pozwem nie jest objęta dokumentem księgowym znajdującym się na karcie 13 akt sprawy, o czym świadczy inna, wyższa kwota zobowiązania oraz inna, wcześniejsza data wymagalności roszczenia. Poza tym strona powodowa nie przedstawiła dokumentów stanowiących załączniki do umowy o świadczenie usług, jak Regulamin Świadczenia Usług i (...). Wobec tego powód pozbawił Sąd możliwości kontroli zasadności dochodzonego roszczenia co do jego wysokości. Ponadto strona powodowa nie wskazała od jakich kwot zobowiązania, powstałych z jakiego tytułu, dochodzi odsetek ustawowych za opóźnienie w łącznej kwocie 4,60 zł. Nie wiadomo również za jakie okresy czasu powód naliczył odsetki ustawowe za opóźnienie objęte przedmiotowym powództwem.

Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. W przedmiotowej sprawie to powód winien udowodnić, że nabył ze skutkiem prawnym wierzytelność względem pozwanego wynikającą z umowy wskazanej w treści pozwu, i że pozwany powinien zapłacić mu należność w opisanej pozwem wysokości. Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Wskazać przy tym należy, że obowiązujące przepisy (art. 207 § 6 k.p.c.) nakazują stronom postępowania przytaczanie okoliczności faktycznych i dowodów, co do zasady wraz z pierwszym pismem, w którym zajmuje stanowisko w sprawie (pозwie, odpowiedzi na pozew, sprzeciwie). Już zatem w treści pozwu powód winien niezwłocznie przedstawić wszelkie wnioski dowodowe i dowody na uzasadnienie swoich twierdzeń faktycznych (B. K., Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. S. P.. (...) -148), a nie zrobił tego. Wskazać bowiem należy, że § 2 art. 217 k.p.c. jasno wskazuje, że fakty i dowody winny być przytaczane „we właściwym czasie” pod rygorem ich pominięcia jako spóźnionych (por. Komentarz do art. 217 Kodeksu postępowania karnego: P. Telenga i inni, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. WKP, 2012; T. Żywnowski i inni, Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I. Artykuły 1-366. Lex, 2013; B. Karolczyk, Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. St.Prawn. 2012/1/123-148). W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że występując z powództwem o zasądzenie należności wynikającej z umowy o świadczenie usług powód powinien dysponować materiałem dowodowym w postaci dokumentów potwierdzających istnienie dochodzonego roszczenia.

O obowiązku zwrotu kosztów procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik sprawy, na podstawie art. 98 k.p.c. Jej zastosowanie jest uzasadnione faktem, że żądanie powoda zostało oddalone w całości. Powód winien zatem zwrócić pozwanemu koszty niezbędne poniesione w celu obrony jego praw (art. 98 § 3 k.p.c.). Koszty poniesione przez stronę pozwaną wyniosły 90 zł i obejmowały koszty zastępstwa adwokata w stawce minimalnej – 90 zł. (§ 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r.). Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 90 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.